

מזר:

עין משפט
גד מצוה

קח א ב מ"י פ"ה מהל'
נורות הל' ה ופ"ש
כ"ח:
קח ג מ"י פ"ה מהל'
מחוקק כפ"ה הל' א
פ"ג ע"ן ר"ע ר"כ רמ"א:
ק"ד ה מ"י פ"ה מהל'
נורות הל' ה:
ק"ה ו מ"י שם הל"ס ט:
ק"ו ז מ"י שם הל"ס י:

נוסחת הריב"ז

[illegible]

הנהגות התוספות

1. צ"ל כנלחיהו לטסים לאחר
- מלחמת. 2. צ"ל הקריבם. 3. צ"ל
- חובת. 4. חיות "כר"ם בנח"
- דלחמך נחמך. וצ"ל בדפפרט
- בנח דקסבר נחמך חיל הנחלה
- כר. 5. צ"ל ואם בילח על
- שלחן. כירוס אחר עשותו כר.
6. חיות "חח ונח הלחמים"
- נחמך. וצ"ל זבח תודת שלמי
- (וקרא ו' י'). 7. חיל שלמים
- וכיה כס"ח. 8. חיות כוחים
- נחמך. וצ"ל חידושים.
9. חיות למיחר מודיה נחמך.
- וצ"ל לתורה.

פ' הרא"ש

מעבדת: ומי מעבכא. אפי' לראי התחייב ואת תורת הגוי' כן שיש לו חשבון וזוהי שאין כלפס. וקפיד רבני מידושי כמו שאין לו כלפס דאורי' מניח כן ומי ש' לו כלפס אף חסות מעבדת. וק"ל אפי' אחי רבנן דאורי' וק"ל וזאת תורת הגוי' להם לי דמניש דאורי' א"ל נפקא. אלא ע"כ א"י חייב וכל שמע"י בתרומה חורג: ואלה את תרתי ואת תרתי שיש לו עשר כן שאין לו שעה. חייב המי בתרומה שיש לו לאן לו לומר דתגלח לא מעבכא ותתירא וזוהי מפורש וזהו חס' לפיכך דע"כ לא אכל התרומה שיש לו לאן לו לומר דתגלח וזהו שכתבנו.

דא' א' נסאק, ולר' אליעזר
למזרח וסוק לעבכ גס אין
לעזר שוקל הניף על ורוע;
נזיר ממוט ביש אומרים
אבינא מאי אינו צריך
לביש אחי שער שנותני, וליא
העברת העני על ראשו, לרא
לביה וליבש ביש לו שער
ביש לו כתוב העברת שער
גס נמי בא הנהיג אל לו
לביש צריך ואלו אין חקני;
אמרי לה א' אליבא דר' חזקיה
אחיא כולעיל, אלא משום דר'
לרבנן והתניא ואת זמרת הנזיר
אלו לביה מילת שפנתה ביה

א. כנראה דג"ל פרישית לה לעיל.

שלשה מינין פרק ששי נזיר

במצא מסור. בן נשך דמו או ילא או נטמא: **תגלחתו** מסור. דהולוי ובשעת תגלחתו לא מרק אפי' א' מן הדמים והבשר ה"ל כגלחתו לקטיו' ויגליתו לקטיו' לאחר מלאת אחריו ירש ירדקן לר"א סתור ו' לרבנן ע"ש: **וובדיו** א' ע"ז 57. שאר ויבשם שהקריב אחר התגלחת סקולא לא עלו לו דהולאי והיה ידן לשאת (לא מ"ז) עד שיגדל שערו והקריבתם שר הזחמים לא היה אלא תגלחתו מן להשחיזי איהם

יִזְאֹת תוֹרַת הַנְּזִיר
שֶׁאֵין לוֹ כְּפִים וְאֵלָא
הַנְּזִיר בֵּין שֵׁשׁ לֹ
שֶׁעַד הֵבִי נִמְי דְּלֹא
מְמוּרֵט כִּשֵּׁ"א אִינוּ
רְאוּשׁוֹ וּבִ"ה אֹמְרִים
לְרִאשׁוֹ וְאָמַר רַבִּינָא
אִינוּ צִדִּיק אֵין לוֹ
לֹ תִקְנָה וְהִינּוּ דְרַבִּי
שֶׁ וְרַבִּי אֲלֵיעֶזֶר אָמְרוּ
לְעֶזֶר צִדִּיק אֲדִינָא אֵין
לוֹ מִתְרָה עֹלְמִית
שֶׁמֶעוֹן אָמַר יִנְחֲנוּ
יִנַּח עַל שֶׁל שְׂמַאל
אָמַר לֵה אָמַר (6) רַב
אֲלִיבָא דְמֵאֵן אֲלִיבָא
פְּשִׁימָא הָאֻמַּר רַבִּי
כֹּלֵם אֵלָא אֲלִיבָא
תְּגַלְתָּת אָמְרִי רַבְנָן
נִבְעִיא וְזִי לֹא מִעֻבְבָא
הַנְּזִיר בֵּין שֵׁשׁ לֹ
יָסִים וְאֵלָא הֵא דְתַנִּיא
שֵׁשׁ לֹ שֶׁעַד וּבֵין
מִי מִעֻבְבָא וְהִתְנִיא
וְצִדִּיק הָעֶבֶד תַּעֲרֵר
רִים צִדִּיק אָמַר רַבִּי
תִּלְל צִדִּיק וְאֵין לוֹ
תִּקְנָה וּפְלִגִּיא דְרַבִּי
עַל הַזֹּהֶב וּנְמַצָּא
וְזִכְרִי לֹא יִזְלֹ

בנותיו לשמן תגלחתו
השלמים שלא לשמן
א עלו לו רבי שמעון
אם גילה על שלשתן
ג' אמר רב אדא
שלמי נדבה יצא מאי
ס ולא כתב על שלמיו:
מתני'

וְיֵשׁ בְּלִי יָדָא וְיֵשׁ בְּלִי מַשְׁמַח
 אֶלְמָא לְבָא גִילּוּחַ לֹא מַחְבֵּבָא
 וְיֵשׁ לְבָא אַחַר אַחֲרֵי לֹא
 בָּרִים. מַשְׁמַח דְּלִרְרָךְ תַּנְסֵי
 וְיֵשׁ אֲרִיךְ לְהַסְבִּיר מַחֵר עַל
 מַחְבֵּבָא וְקִישֵׁי לְדִבְרָא אַחֲרֵי
 גִילּוּחַ לְבָא פִּתְרֵי מַחֵר דְּרֵי
 וְשִׁפְרֵי מַחֵר עֲבָדִי לֹא עֲלִי
 דְּהִיּוּ שֶׁכֶּר קִרְבָּנֻטִּי. גַּבִּי
 שְׁלֵמִים וְיִמְצִי קִרְבָּנֻטִּי אַחֲרֵי
 וְיֵשׁ שְׂכָרָא וְיִמְצִי וְיִמְצֵי עַל
 עֲמֻלָּא כִּכֵּר הוּא דַּחֲנָן וְיִבְרִי
 שְׁנֵי עַל הַמַּחְסֹט שֶׁעֲשֵׂא
 שְׁלֵמָה לְמַעַם "פְּסוּלֵי: וְאֵם
 וְיִמְצִי בְּמִקְוֵי הַמַּחְסֹט: גַּבִּי
 וְיֵשׁ שְׂכָרָא: וְאֵם אֹמֶרֶם דְּקִסְמֵי
 וְיֵשׁ דְּכִי דְּלִרְרָךְ מִרְ (שֶׁ) כִּלְשֵׁי
 וְיֵשׁ אַחֲרֵי. וְגַלְתָּ הַמַּחֲבֵּר
 דְּמִרְמֵי וְשִׁפְרֵי מַחֵר עֲבָדִי

[illegible][illegible]

דה אור השלם

זאת תורת הנגיד אשר
קרבנו לך על גורו
כד אשר תשיג ידו כפי
ו אשר ידך כן יעשה על
ת גורו: כמובן ו כא
וגלח הנגיד מלחם אהל
נך את ראש גורו ולקח
שער ראש גורו ונתן
האש אשר תחת זכה
למים: כמובן ו יח

הגהות הב"ח

ב' יעקב אמר: אמרתי חסד
אמר רבא חסדא חסדא
רשי' דיה אלוטו דיה
דיה ור' אליעזר וכו'
ד' ל' חסד רבא חסדא
ד' חסדא חסדא חסדא
יה וכו' וה' ד' קשיא
ד' וכו' חסדא חסדא
חסדא ד' וכו' (ג) ר' חסדא
אמר ר' חסדא חסדא
ר' חסדא חסדא חסדא
וכו' חסדא חסדא חסדא
ל' חסדא חסדא חסדא
ל' חסדא חסדא חסדא

גליון הש"ס

ש"י ד"ה מ"ב. מדישני קרא
ד"ה. ל"ל על זכר מידת
שלמים:

גגות מהר"ב

רנשבורג
 ג'ט' מ'ט' דלמער קראָל. זיב'
 זעה תורה שלמיו ולא כתיב'
 יום. ק' היתה יצירת
 מ' וזכה ביעקוב מ' גא'
 ל. אלה יושבי דודי;
 תורה ומחלל פסול
 וסך כלל: [ג] דיה ר"ש
 ד ובי' ונחך להביא חזר
 ד ובי' כלל: [ד] וכל
 דלמער עשורו ובי' וסך
 דיה מ'ט' דלמער קראָל על
 תורה שלמיו ולא כתיב'
 יום דמנע קראָל נדבירה
 מ'ט' דיה ר"ש

מוסף רש"י

דן להעביר חצר על
 שו. ביום מלאת ימי
 כדמכס (במדבר ו)
 לא יעביר על ראשו
 מלאת, אכל ביום מלאת
 חצרת (יחזקאל א)
 חצרת עולמית. דמכס
 כדמכס, ופליגא דה
 הדדן (מס): כפרק נגמר
 חצרת (יחזקאל א) חצרת על
 חצרת חצרת

הרא"ש (רמב"ם)

אחר כל המעשי אלא לאו
נ ובתוספת מודו דמעבבא
דאמרי רבון אחר מעשה
די אחר שנוק אחר מן
הא דחגיג בין יש לו שער
ואין לו חקנה דכל שאינו
שער ראשו זה שנמרטו
אלא אף לממורט יש לו
הא להשרות מעט וכוונתו

בבורות למר למצוה ולמר
אמר צריך ואין לו תקנה
גיש דאחר א' ואי לריא
לא"ה היה יכול להקשות.
מעכבא ואי לריא מאחר
הר"ר אבינא וחיזוק הוא.
ש לו שער צריך להעביר
ש כך אין לו מניין בבורות
ר איכא עכובא דאין ראי
ש לו שער אחיא כריא